

der nu er tilstede med Hensyn til Retspleien. Vel vilde man ved Indførelsen af Nævningeinstitutionen i Kjøbenhavn, hvor det i visse Henseender lettere vilde lade sig gjøre end udenfor Kjøbenhavn, faae en betydelig Deel criminelle Sager bragte ind under Paakjendelse af Nævninger, nemlig, som det ærede Medlem oplyste, mellem en Fjerdedeel og en Femtedeel af alle criminelle Sager; men dette er for mig ikke Hovedhensynet. Naar jeg er stemt for Indførelsen af Nævningeinstitutionen, er det ikke, fordi jeg nærer en fast Overbeviisning om, at man derigjennem mere vil sikke sig retfærdige Domme, men det er, fordi jeg be-
tragter Nævningeinstitutionen, hvis Indførelse er paabuden i Grundloven, som et Middel til yderligere at udvikle det frie Folkeliv; netop derfor anseer jeg det urigtigt at indføre Institutionen i en Deel af Landet og ikke i den øvrige Deel, hvor dens Indførelse maa siges at være lige saa vigtig og paatrængende nødvendig som i Hovedstaden. — Hvad den anden Betragtning angaaer, som den ærede Taler nævnte, at man kunde sætte Reformen i Forbindelse med en Reform af den civile Retspleie, da vilde jeg efter Alt, hvad der foreligger, være meget mere villig til at gaae denne Vej. Jeg kan ikke nægte, at jo mere jeg har overveiet denne Sag, desto mere er jeg kommen til den Overbeviisning, at det overhovedet ikke saa meget hæfter med at indføre Nævningeinstitutionen, at det maaffee er nok saa heldigt og hensigtsmæssigt at bringe forskjellige andre Reformers tilstede forinden og samtidig med denne Institution. Der foreligger idag til Behandling to andre Lovv. om Politiets Ordning udenfor Kjøbenhavn og om Kongerigets Inddeling i Underretskredse. Jeg troer, at det i og for sig vilde være hensigtsmæssigt at indføre disse Reformers, forinden man tænker paa at indføre Nævningeinstitutionen, og jeg er tillige overbevist om, at det, hvis man ikke vil gaae ind paa meget betydelige Beløstninger, vil være nødvendigt at sætte Nævningeinstitutionens Indførelse i Forbindelse med Reformen af den civile Retspleie. Naar Sagen nu forholder sig saaledes, at der for det Første er andre Reformers, der ere mere paatrængende nødvendige end Juryinstitutionens Indførelse,

og det fremdeles maa erkjendes at være naturligt, at Juryinstitutionen sættes i Forbindelse med en videregaaende Reform af vor hele Retspleie, saa forekommer det mig, at der ikke er Anledning til nu at indlade sig paa en Forhandling af Nævningeforslaget. Mig forekommer det at være ønskeligere, at Sagen i sin Heelhed, jeg mener den hele Retspleiereform, bliver Gjenstand for Overveielse, og at navnlig Resultatet af denne Overveielse kommer til os igjennem et bestemt udarbejdet Forslag fra Regjeringens Side, der udtrykker os, hvad der er Regjeringens Hensigt og Villie i saa Henseende, og som kan finde en kraftig Bærer i Regjeringen. Jeg kom herhen i den Tanke at ville see, hvorvidt der var Stemning i Thinget for ikke at gaae videre i Sagens Behandling. Det skulde gjøre mig ondt, hvis jeg maatte, og jeg vilde ikke kunne bekvemme mig til, at stemme imod Sagens Overgang til anden Behandling; men der er andre Maader, hvorpaa man kunde standse dens videre Gang i denne Session. Jeg vil imidlertid ikke videre omtale dem og ligesaa liden gjøre Forslag i saa Henseende, forinden jeg nærmere erfarer, hvorledes Stemningen her i Thinget er. Der er ingen Fare, det er min Overbeviisning, ved at standse Sagens videre Gang i denne Session. Jeg føler mig overtydet om, at om man ogsaa lader Sagen gaae videre, vil der i Virkeligheden ikke komme noget Resultat ud deraf i inderørende Session. Men forholder dette sig saaledes, saa er det min fuldstændige Overbeviisning, at man langt fra at skade Sagen tværtimod gavner den ved ikke at lade den føre ligesom en svag og hensygnende Tilværelse her i Rigsdagen og lade den slæbe sig mat igjennem Thinget og Rigsdagen. Man skader en Sag ved at tage den gjentagende for til frugtesløs Discussion; naar der ikke er den Tjælse tilstede, at det gjælder en alvorlig Reform, der snart skal træde ud i Livet, saa gjør man kun Folk lide af en Sag ved idelig og idelig at discutere den. Naar man i Virkeligheden ikke fører Sagen videre til Maalet ved at forhandle den, vil der ikke være tabt, men snarere vundet ved ikke at føre Discussionen videre, og lade den heroe, indtil det er Regjeringens vel overveiede bestemte Hensigt at indføre denne Reform i